

Foaie de duminică

Anul VII nr. 43 (354)

28 Octombrie 2018

Duminica a 24-a după Rusalii

(Învieria fiicei lui Iair)

www.parohiamartisor.ro

Si iată a venit un bărbat, al cărui nume era Iair și care era mai-marele sinagogii. Si căzând la picioarele lui Iisus, Îl ruga să intre în casa Lui, Căci avea numai o fiică, ca de doisprezece ani, și ea era pe moarte. Si, pe când se ducea El, mulțimile Îl împresurau. Si o femeie, care de doisprezece ani avea scurgere de sânge și cheltuisese cu doctorii toată averea ei, și de nici unul nu putuse să fie vindecată, Apropiindu-se pe la spate, s-a atins de poala hainei Lui și îndată s-a oprit curgerea sângelui ei. Si a zis Iisus: Cine este cel ce s-a atins de Mine? Dar toți tăgăduind, Petru și ceilalți care erau cu El, au zis: Învățătorule, mulțimile Te împulzesc și Te strâmtorează și Tu zici: Cine este cel ce s-a atins de mine? Iar Iisus a zis: S-a atins de Mine cineva. Căci am simțit o putere care a ieșit din Mine. Si, femeia, văzându-se vădită, a venit tremurând și, căzând înaintea Lui, a spus de față cu tot poporul din ce cauză s-a atins de El și cum s-a tămăduit îndată. Iar El i-a zis: Îndrăznește, fiică, credința ta te-a mântuit. Mergi în pace. Si încă vorbind El, a venit cineva de la mai-marele sinagogii, zicând: A murit fiica ta. Nu mai supăra pe Învățătorul. Dar Iisus, auzind, i-a răspuns: Nu te teme; crede numai și se va izbăvi. Si venind în casă n-a lăsat pe nimeni să intre cu El, decât numai pe Petru și pe Ioan și pe Iacov și pe tatăl copilei și pe mamă. Si toți plângeau și se tânguiau pentru ea. Iar El a zis: Nu plângeți; n-a murit, ci doarme. Si râdeau de El, știind că a murit. Iar El, scoțând pe toți afară și apucând-o de mână, a strigat, zicând: Copilă, scoală-te! Si duhul ei s-a întors și a înviat îndată; și a poruncit El să i se dea să mănânce. Si au rămas uimiți părinții ei. Iar El le-a poruncit să nu spună nimănui ce s-a întâmplat

(Luca 8, 41-56)

Paternitate: Iair dovedește odată în plus că funcția de bază a unui om, a unui bărbat este paternitatea, darul prin care Dumnezeu ne dăruiește ceva din asemănarea cu Tatăl Ceresc, darul care ne responsabilizează enorm în raport cu orice fel de altă funcție am ocupa în viață. Îngenuncheați de copiii noștri, orgoliile noastre se topesc în tandrețe fără sfârșit, iar inima noastră nu ne mai aparține, ci le aparține, un surâs umplându-ne de cer, iar suspinul lor, o, suspinul lor de durere apropiindu-ne de iadul disperării! Ce taina se ascunde în aceasta, care leagă pe tați de copiii lor? Niciodată prea legat prin gesturile unei tandreți calde, tata trebuie să fie și cel care amendează limita de bun simț depășită, gestul lui de caldă camaraderie ne însoțește ca un strigăt de cocor peste toate găvanele de furtună ale vieții, alături de susurul de plâns al mamei și gănguritul de lumină al iubirii. Ei bine, taina aceasta o face vădită Iair. Smerindu-se pe sine de dragul feței sale, cere ajutorul lui Hristos, neconvenționalul propovăduitor.

Lecția Învierii: Domnul nu pregetă. Atât doar că selectează pe cei care să fie martorii minunii... Toată construcția pedagogică a Lecției Învierii este crescută din aceste creșteri de sens în adâncirea înțelegerii Tainei, care ne-a destăinuit nemurirea. Domnul nu pregetă și pentru aceea că știe ce zbatere este în sufletul tatălui pentru fiică, pregustând astfel din durerea Lui pentru toți fiii și fiicele Sale, care vor fi dați morții, răniți de nedragostea lumii. Taina acestui simțământ este cu atât mai mare cu cât ține în ea dragostea Tatălui Ceresc pentru cei care gustă moartea ca pe o finalitate nedefinită, iar nu ca pe un dar din care te trezește glasul Lui Hristos.

Dragostea: De câte ori n-ați auzit că se transmit condoleanțe „pentru trecerea într-o neînțelegere”, de câte ori n-ați simțit o durere de suflet când ați văzut cum parastasele se transformă în sindrofii, mai mult sau mai puțin simandicoase, cum milostenia se trâmbițează pe toate laturile socialului, într-atât încât a dispărut fără urmă compasiunea reală, aceea care aduce Învierie! Pentru că nu ne apropiem de Dumnezeu decât dragostea, iubirea aceea care L-a făcut pe Însuși Domnul să Se întrupeze, de dragul tânărului din colbul Nainului, al fetei acesteia, fiica lui Iair, de dragul prietenului Lazăr. De dragul prieteniei și copilăriei, al adolescenței care au nevoie mereu de Hristos ca să-și recapete punctele cardinale ale existenței de după moarte.

Dar al lui Hristos: La minunea din casa mai marelui sinagogii participa, ca observatori ai neamului omenesc, oameni care vor avea nevoie de aducerea aminte a acestui moment pentru a rezista la toate momentele de cumpănă și Cruce la care vor fi supuși. Mereu este așa când Hristos vrea să crească mărturisitori vrednici. Le oferă, ca un soi de vaccin, icoana deplină a puterii de a-i ridica din moarte. Moartea fiind astfel medicamentul care ne vindecă toate disperările și angosale. Doar s-o vedem că dar al lui Hristos, Dăruitorul vieții celei adevărate, Care cu moartea pe moarte a călcat.

Întâi ai noștri: Lecție adâncă pentru noi, tații familiilor în Hristos. A lăsa familia pradă singurătății, lipsei de sprijin, lipsei de comunicare, nu-i lucru dumnezeiesc. Câți dintre copii nu se pierd, că noi, prea plini de funcțiile sau slujbele noastre mereu orientate spre alții, nu uităm că ei, ai noștri, au dintâi nevoie de noi. Că a fi părinte sau frate celorlalți presupune să fii tată și prieten mai întâi alor tăi. Eu cred că aici se va juca „marea carte” a jocului în care diavolul investește efortul său prostesc. În distrugerea familiei prin diluarea (uneori sub masca buneii intenții) funcției paternale a tatălui, transformat într-un „funcționar” aducător de bani și bunuri, și nu în stâlpul de foc care ține familia pe calea Canaanului ceresc în pustia canaanită a lumii pe care-o trăim. Parafrazând, putem spune: „Fiți, dar, tați, precum și tatăl fetei acesteia - după chipul Tatălui - tată este”. Adică purtător de rugăciune smerită înaintea lui Dumnezeu, de cugetare adâncă la valoarea Celui Care Se afla pururea în fața noastră. Căci învățătorul din sinagogă știe - cu inima pe care doar un tată rănit de moartea copilului său o are - că în fața sa nu-i doar Învățătorul, cât, pentru el, mai ales, Învietorul.

Duminică, 28 octombrie – Sf.Ier.Iachint, Mitropolitul Țării Românești;

Luni, 29 octombrie – Sf.Cuv.M.Mc.Anastasia Romana;

Marți, 30 octombrie – Sf.Apostol Cleopa;

Joi, 01 noiembrie – Sf.Doctori fără de arginți Cosma și Damian, din Asia;

Sâmbătă, 03 noiembrie – **Moșii de toamnă**;

Duminică, 04 noiembrie – Sf.Cuv.Ioanichie cel Mare.

28 octombrie - Sfântul Ierarh Iachint de Vicina, primul mitropolit al Țării Românești a fost canonizat de Biserica noastră în ședința Sfântului Sinod din 8 iulie 2008, iar proclamarea solemnă a sfințeniei sale a avut loc duminică, 26 octombrie 2008. <http://ziarullumina.ro/>

Sfântul Ierarh Iachint, **ultimul mitropolit al cetății dobrogene a Vicinei**, a fost rânduit de Dumnezeu să fie cel dintâi mitropolit și păstor sufletesc al evlaviosului popor din cuprinsul noii Mitropolii a Țării Românești, întemeiată în anul 1359.

Sfântul Ierarh Iachint apare pentru prima oară în istoria Bisericii Române de la nord de Dunăre în anul 1348, pe când era mitropolit al Vicinei, mitropolie înființată probabil în secolul al XI-lea, situată în Dobrogea, lângă Isaccea. Întrucât această provincie aparținea Țării Românești, domnitorul de atunci, Nicolae Alexandru Basarab, a avut posibilitatea de a-l strămuta pe mitropolit la Argeș, devenind primul mitropolit al Ungrovlahiei. Dar această numire de mitropolit al românilor din sudul teritoriului țării noastre trebuia recunoscută și de Patriarhia Ecumenică de la Constantinopol (Patriarh Ecumenic Calist I).

Astfel, după mai multe scrisori ale domnitorului Nicolae Alexandru Basarab către Patriarhie, în mai 1359, Iachint al Vicinei este recunoscut ca mitropolit al Țării Românești. Cu ajutorul domnului țării, Vladislav I, a încurajat și susținut mult monahismul românesc. A adus în țară, de la Muntele Athos, pe Sf.Nicodim de la Tismana, pentru a organiza câteva mănăstiri-lavre după model atonit. El a trimis numeroși călugări „vlahi“ la Mănăstirea Cutlumuș din Muntele Athos, unde au ajuns mulți călugări vestiți. În țară, a organizat mai multe mănăstiri, cum ar fi cea de la Tismana, Curtea de Argeș, Câmpulung-Muscel, Cozia, Snagov, Târgoviște, Bolintinul din Deal și din Vale, Tânganu, Cotmeana și altele.

28 octombrie - Mircea Vulcănescu (+ 28 octombrie 1952, Aiud) – **“Să nu ne răzbunați!”**

“Oricât ar fi de ancorat în lumea de aici, în aparență, creștinul e un om cu un picior deja în afara acestei lumi. Lumea aceasta văzută, lumea de aici, nu e lumea lui adevărată. Ci lumea lui e dincolo de aceasta. Iar aici, creștinul e la vreme de încercare, căci de când omul a auzit cuvântul Domnului, dracul a dobândit puterea să-l întoarcă de la Dumnezeu.” **“Nu trebuie să ne înșelăm. Vremea ce vine nu e o vreme de triumf pentru creștinism. Cum n-a fost nici cea care pleacă. Ci că tot veacul, vremea ce vine e o vreme de-ncercare. O vreme-n care se vor număra oile de capre, însă nu se vor despărți cum nici grâul de neghină! S-a schimbat numai sensul ispitelor! Puterile celor ce intră în acest apocalips sunt numărate. Nimic mai primejdios decât să intri-n el naiv și fără să știi ce te așteaptă!”**

Sâmbătă, 03 noiembrie - Moșii de toamnă

Azi am trecut pe lângă un cimitir. Mirosea a tămâie. M-am uitat la toate crucile de-acolo și parcă, parcă am văzut scris pe ele povestea fiecăruia. *”Aș fi vrut să spun mai des te iubesc”* era scris pe una. *”Aș fi vrut să lucrez mai puțin și să am mai mult timp pentru familie”* era pe alta. *”Aș fi vrut să nu-L ignor pe Dumnezeu”*, *”Aș fi vrut să lupt mai mult”*, *”Îmi pare rău că mi-am pierdut atâta timp criticând și prea puțin încurajând”*.

Să mori nu e o tragedie. La toți ne vine rândul. Unora mai devreme, altora mai târziu, unora printr-o boală, altora fulgerător. Niciodată nu știi când o să fii tu... Dar nici asta nu e o tristețe așa de mare. Până la urma urmei, **suntem călători pe acest pământ.** Vizităm pământul ca să fim șlefuiți pentru cetățenia Cerului. **Tragedia nu e moartea în sine, ci nepregătirea noastră pentru ea.** Trăitul ăsta de pe o zi pe alta, gândirea că ziua de mâine e a noastră ne fură pașaportul spre Rai. Privind la mine, văd că mai am mult până la desăvârșire. Încă mă mai enervează unul sau altul, încă mai am așteptări mari de la alții, încă... încă. În lume vom avea necazuri, știu. Ni se spune. Însă parcă nu ne-am aștepta că e chiar așa. Și totuși mai privesc uneori moartea ca pe o tragedie, pe când ar trebui să privesc umblarea mea zilnică prin lume o tragedie. Da, am trecut pe lângă cimitir și mirosea a tămâie, iar mie mi s-a făcut dor de cer. Un dor pe care nu-l pot descrie. Și-am conștientizat cât de puțin am din Dumnezeu și am intrat într-o disperare atroce. Nu-mi trebuie nimic altceva decât prezența Lui. Pentru că fără El, absolut nimic din lumea asta nu are gust. Tot ce știu e că pe crucea mea nu aș vrea să stea scris *”Aș fi vrut, ar fi fost bine sau regret”*. Vreau să fie scris: **”Cu Dumnezeu până la capăt”**.

Astăzi este ziua lor, ziua celor dragi ai noștri. Să nu uităm că și ei așteaptă un strop de mângâiere, o mică rugăciune, un mic dar din partea noastră. Să nu rămânem nepăsători față de această sărbătoare a celor adormiți. Să ne rugăm unii pentru alții și să ne iubim unii pe alții ne îndeamnă Hristos. Nu-i uitați pe cei mutați din viața aceasta și **faceți-le pomenirea cu dragoste, căci ei, ne așteaptă!** <http://alinailioi.ro/sa-mori-nu-e-o-tragedie/>

Programul săptămânii 28 octombrie 2018 – 4 noiembrie 2018

Duminică	28 octombrie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Învierea fiicei lui Iair) – Pr.Ticu
Duminică	28 octombrie	17 – 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Ticu
Luni	29 octombrie	17 – 18	- Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Ticu
Marți	23 octombrie		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	24 octombrie	9 - 10	- Sfințirea mică a apei - Pr.Ticu
Joi	01 noiembrie		-
Vineri	02 noiembrie	9 - 11	- Taina Sf.MASLU
Vineri	02 noiembrie	17 – 18	- Slujba acatistului - Pr.Ticu
Sâmbătă	03 noiembrie	8 – 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți (Moșii de toamnă) - Pr.Ticu
Sâmbătă	03 noiembrie	17 – 18	- Vecernia duminicii a 22-a după Rusalii – Pr.Dragoș
Duminică	04 noiembrie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Bogatul nemilostiv și săracul Lazăr) – Pr.Dragoș
Duminică	04 noiembrie	17 – 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Dragoș